

Եղիշե Չարենց

Հրոտ, հրաշեկ ոսկին արևի

Հրոտ, հրաշեկ ոսկին արևի՝
Հրդեհված հոգու հովն է երևի...

Հուր հովը հոգու՝ հրդեհված հիմա
Լեռնային վանքի խաչերի վրա:

Փարվել է վանքի ոսկեթև խաչին՝
Ժպտավառ՝ որպես համբույրն առաջին:

Որպես կարմրությունն այն այրող, հրոտ
Հարսնական դեմքիդ՝ ամոթխած կարոտ...

Որպես թափանցիկ կարմրությունն հոսող
Այտերիդ վրա՝ ոսկեգույն մի շող...